

**ПРЕЗЕНТАЦІЮ ПІДГОТУВАЛА УЧИТЕЛЬ
УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І ЛІТЕРАТУРИ
ВЕРБІВСЬКОЇ ЗОШ**

**І-ІІІ СТ. ГОРОДИЩЕНСЬКОЇ РАЙРАДИ
ЧЕРКАСЬКОЇ ОБЛАСТІ**

**ЦИМБАЛЮК
ТЕТЯНА АНАТОЛІЇВНА**

Дивосвіт Галини Кирпи

Вона з тих людей, які не спішать виставляти себе й свою працю на люди. А борозна, яку Галина Кирпа багато років веде в літературі, глибока, зерну в ній добре, і воно дає та ще дасть щедрий урожай. Женці вдячні і йому, і землі.

**Народилася 01.01.1950 у с. Любарці
Бориспільського р-ну Київської обл.
письменниця, перекладачка. Закінчила
філфак Київського державного
університету імені Т. Г.Шевченка (1976).
Працювала на видавничій (1969–1978) та
журналістській (1978–1989) роботі.**

- **Г. М. Кирпа — лауреат премії імені Івана Огієнка (1996) в галузі освіти;**
- **«Світослов» (2005) за «Чисте сяйво метафори», м. Коломия;**
- **імені Максима Рильського (2007) в галузі художнього перекладу зі скандинавських мов;**
- **премії «Кришталевий птах» (2011).**

Нагороджена Грамотою президента Форуму видавців у Львові (2004). Член Національної спілки письменників України з 1986 року. Живе і працює в Києві.

**«Мабуть, найкращими вчителями мені
були книжки й улюблені герої.
А ще мене виховало ставлення до
книжки в родині – не можна було
уявити мами без книжки!»**

**Галина Кирпа — автор
поетичних книг
для дітей**

**У збірці « Слон мандрує до мами»
авторка захоплюється красою
природи – разом із нею ми тішимося
приходом весни, літнім дощем,
громом, що не вмів гриміти,
найдовшим у світі танцем Зливи і
Вихора, осяйною красою всіяної
мерехтливими зірками-сніжинками
лісової ялинки.**

Переважна більшість поезій — верлібри, вони надзвичайно витончені й мальовничі. Часто в ці тексти органічно вплітаються народнопоетичні мотиви — фрагменти веснянок, колядок, обрядового закликання морозу, забавлянок, приказок.

**Друга грань
таланту —
перекладацька**
Перекладає з
білоруської,
данської,
німецької,
норвезької,
шведської.

**«Вафельне серце» (2005),
відзначена трьома
преміями. Книжки Марії
Парр стали популярними
спершу в Скандинавії, а
далі – і в Європі.**

**Ще одна майстерна книжка
про дитячу дружбу й навіть
зародки симпатії та цілковито
неймовірі пригоди –
данського письменника Оле
Лун Кіркеґора «Отто –
Носоріг».**

**Повість «Золота вежа» у
перекладі Галини Кирпи
розповідає про глибоку
психологічну травму
дівчинки Маріанни і спосіб
її подолання.**

**Мія-Марія, Юнас та Лотта –
троє дітей Німанів, але
найменша – чотирирічна
Лотта, найчастіше вигадує
всілякі кумедні забави і
потрапляє в халепи.**

**Галина Кирпа мальовничо
й легко передає мову
класика дитячої
літератури.**

Талія Вурра

НУ
Й
ГАРНО
ВСЕ
ПРИДУМАВ
БОГ

**Та й хіба може розмова з
самим Богом не бути
святом!**

**Поетичний цикл розмов
дитини з Богом – це
віршовані перлини,
що допомагають дитині
осягнути Вічність,
усвідомити своє
призначення на Землі.**

Ну й гарно все придумав Бог:

Як тато й мама – то удвох

А як бджола – то у гурті,

Сова – в дуплі й на самоті.

Придумав рибок ціле море,

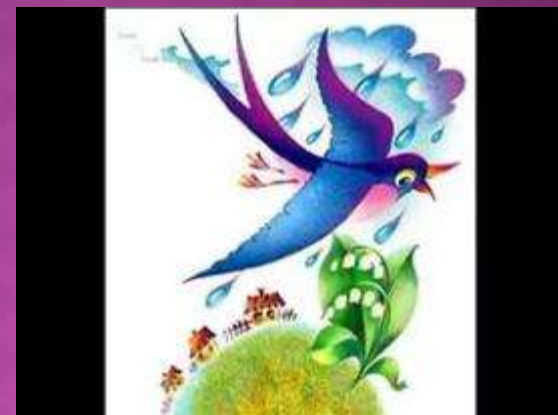
Карпати-гори й хмари-гори.

І мені здалося, що рай –

У гніздечку ластівки.

А це ж набагато ближче

За небо й за море.

**Бог для поетеси не є кимось
далеким, незрозумілим і
недосяжним. Він дарує нам тепло
сонячного проміння і добрих
людей, а також ангела-хранителя
— такого легенького й крихітного,
що навіть не чути, як він сидить
на плечі.**

Галина Кирпа

ПРОФІЛЬ ВЕЧОРА

**До збірки увійшла поезія
різних років. Вірші
Галини Кирпи – то
позиція людини, яка
пізнала світ, але на нього
не ображається.**

***«Мій тато став зіркою»* –**
зворушлива оповідь
маленької дівчинки, тато якої
загинув на Майдані. Героїня
книжки роздумує про зовсім
не дитячі теми: смерть,
барикади, гради та біженців.
Але полеглий за правду тато
світить їй із неба яскравою
зіркою...

**«Події на Майдані ніколи не
минуть у душі. І у моїй
пам'яті вони також
залишаться назавжди»**

**«Я писала цю книжку дуже
довго, - говорила Галина Кирпа,
- понад рік.**

**Коли ми ховали наших героїв,
там, на площі, були також мами
з дітками. Серед них стояла
одна дівчинка, очі якої я
запам'ятала назавжди...**

нічого не говорить, усе підходить до мене і обіймає. Ні з того ні з сього.

– То коли, мамо? – допитуюсь я.

І мама нарешті не витримує. Сідає на канапу, бере мене на коліна й каже:

– Він не прийде, доцю. Він поїхав... – у мамі глухне голос, і далі вона не каже, а мовби видихує: – Далеко...

– Далеко? – перепитую я, бо мені не дуже віриться, щоб тато міг поїхати кудись із Майдану. В нього там своя барикада, і він там дуже потрібен. Мабуть, мама щось не договорила.

– Мамо, тільки не поведься зі мною, як з маленькою, – прошу я.

Мама здивовано дивиться на мене. Здається, хоче щось заперечити, та врешті-решт передумує.

– Гаразд, не буду, – обіцяє вона і знов ні з того ні з сього мене обіймає. Міцно-міцно, міцніше не буває. А потім дуже довго цілує в голову.

– А далеко – це куди? І коли він до нас повернеться? – помовчавши, допитуюсь я, але мама не відповідає.

Напевно, вона сама не знає. Та за кілька хвилин стає ясно, що мама все знає. От лиш чомусь не хоче, щоб знала і я.

– Він не повернеться до нас, доцю... – мамі, здається, бракує слів. – Наш тато... Твій тато... став... зіркою.

– Як це – зіркою? – питаю я і придивляюсь до мамі: може, вона жартує?

Наступного дня ми з мамою ходимо Майданом, шукаємо тата. Пробираємося крізь юрбу до великого зеленого намету. Мама переконана, що тато там. Ні, немає. Був і вже пішов. Ідемо до другого зеленого намету, потім до третього. Їх там не злічити скільки. Аж раптом хтось мене підхоплює вгору і пригортає до своїх грудей. Міцно-преміцно, міцніше не буває. Я мало від того не задихаюся. Але мені в тих обіймах так тепло, що я завмираю.

— Ой, тату, задушиш, — шепчу я.

А тато мовби не чує — обіймає ще міцніше.

8

— Дощо, сонечко, ми переможемо, — шепоче тато мені на вухо. І я розумію: шепоче він не тому, що звіряє якусь таємницю, а просто від щастя. Колись мама казала, що щасливі люди часто говорять пошепки. Мені трошки лоскотно, і я подумки сміюся.

Потім тато дедалі частіше й частіше не приходив додому ночувати. Мама потроху почала звикати, що на Майдані він потрібніший. У нього там була своя барикада, казала мама. І море однодумців.

А от я так і не звикла. Мені самій довелося домальовувати високу тополю до самого неба.

Але минала ніч, друга, третя, а тато все не приходив. Я вже збилася з ліку, скільки було тих безтатних ночей.

Галина Кирпа: "Не дати війні знівечити дитячу душу" .

Список використаних джерел

Література:

Пахаренко В.І. Українська література: підруч. для 8 класу загальноосвітн. навч. закл. / В.І.Пахаренко, Н.А. Коваль.—К.: Грамота, 2016

Програма для загальноосвітніх навчальних закладів з українською мовою навчання. Українська література. 5-9 класи / упоряд. К.В. Таранік-Ткачук, М.П. Бондар, О.М. Івасюк та ін. – К.: Видавничий дім «Освіта», 2013. (зі змінами, затвердженими наказами Міністерства від 04.08.2014 № 895, від 29.05.2015 № 585).

Інтернет-ресурси:

<https://yandex.ua/images/search?p=1&text>
<http://inspired.com.ua/culture/photography/euromaidan-best-photos/>
<http://litakcent.com/2012/03/30/dyvosvit-halyny-kyrpy/>
http://ocls.kyivlibs.org.ua/gaidar/g_koleydockop_2016/2016_04_01.htm
<http://jmelyk.com.ua/dyki-lebedi-pereklad-galyny-kyrpy>
https://yandex.ua/images/search?img_url=